



PROJEKTY NIEZREALIZOWANE HISTORIE SZTUKI

PROJEKTY. NIEZREALIZOWANE HISTORIE SZTUKI

KONCEPCJA I REDAKCJA Marta Romankiv, Łukasz Surowiec

© Copyright by the all authors

TEKSTY I ILUSTRACJE: Magdalena Adameczek, Paweł Althamer, Anna Baumgart, Jan Biberstein, Andrzej Błazewicz, Boba-group (Juli Drozdek, Vasilisa Nezabarom), Karolina Breguła, Piotr Bujak, Rafał Bujnowski, Bogna Burska, Hubert Czerepok, Wojciech Dada, Oskar Dawicki, Norbert Delman, Iwona Demko, Krystyna Dobrzańska, Jagna Domżańska, Andrii Dostliev, Natalka Dovha, Monika Drożyńska, Antonia Dyblik, Roman Dziadkiewicz, Dariusz Fodczuk, Michał Frydrych, Katarzyna Górna, Justyna Górowska, Dorota Grobelna, Barbara Gryka, Sława Harasymowicz, Rafał Jakubowicz, Zuzanna Janin, Jaś Kapela, Ada Karczmarczyk, Szymon Kobylarz, Anieli Kokosza, Jarosław Kozłowski, Lidia Krawczyk, KRZYSZTOF JASTRUBCZA-KŁUKASZKACZMAREK (Łukasz Jastrubczak, Krzysztof Kaczmarek), Marek Kucharski, Robert Kuśmirowski, Przemysław Kwiek, Magdalena Lazar, Zbigniew Libera, Jarek Lustych, Piotr Macha, Izabela Maciejewska, Krzysztof Maniak, Krzysztof Marchlak, Małgorzata Markiewicz, Honorata Martin, Karolina Mełnicka, Aleksandra Młynarczyk-Gemza, Tomasz Mróz, Dorota Nieznańska, Ewa Opałka, Franciszek Orłowski, Przemysław Paliwoda, Arek Pasożyt, Joanna Pawlik, Anna Pichura, Sara Piotrowska, Anna Płonka, Krzysztof Powierża, Mariola Przyjemska, Joanna Rajkowska, Johanna Ellen Rikhardsdottir, Marta Romankiv, Paweł Sablik, Sergey Shabohin, Katya Shatkovska, Hanna Shumska, Aleksandra Ska, Łukasz Skąpski, Dominik Stanisławski, Samuel Stevens, Agnieszka Sural, Łukasz Surowiec, Maciej Szczęśniak, Karolina Szczypek, Monika Szpener, Elżbieta Szupicka, Łukasz Trzciński, Matej Vakula, Jakub Walczyk, Aleksandra Wałaszek, Aleksandra Wasilkowska, Hubert Wińczyk, Monika Wińczyk, Kamil Wnuk, Krzysztof Wodiczko, Jakub Woynarowski, Zorka Wollny, Łukasz Wójcicki, Piotr Wysocki, Natalia Załuska, Bartosz Zaskórski, Agata Zbylut, Liliana Zeic (Piskorska), Michał Znojek, Rafał Żwirek

KOREKTA I TŁUMACZENIE Adam Ładziński

PROJEKT GRAFICZNY, SKŁAD, FOTOEDYCJA Marta Romankiv, Łukasz Surowiec

WYDAWCA Lotny dom wydawniczy

W ramach serii *Kolekcja Idei*, kurator: Łukasz Trzciński

NAKŁAD 700

Publikacja została wykonana z materiałów zakupionych a niewykorzystanych przy innych produkcjach książek artystycznych. Wydrukowana i oprawiona została podczas wydarzenia *Niezrealizowane projekty w „polskiej sztuce” ostatniej dekady* kuratorowanego przez Kamila Kuitkowskiego w Cricotece w ramach Cracow Art Week KRAKERS (NO) HOPE w czerwca 2021 roku.

Wystawa dofinansowana przez Fundację Wschód Sztuki i Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie.

PARTNERZY:

Fundacja Wschód Sztuki, Fundacja Imago Mundi, Ośrodek Dokumentacji Sztuki Tadeusza Kantora CRICOTEKA, Uniwersytet Pedagogiczny im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie.

ISBN: 978-83-956570-3-0

PROJEKT
NIEZREALIZOWANE HISTORIE SZTUKI

WPROWADZENIE

Książka, którą trzymają Państwo w rękach, to dokumentacja niezrealizowanej historii sztuki ostatniej dekady. Zawiera ponad sto projektów artystek i artystów mieszkających i pracujących w Polsce. Zdecydowana większość tych dzieł nigdy dotąd nie była upubliczniona. Są to pomysły, idee, szkice i instrukcje, które były cenzurowane i odrzucane ze względów prawnych i politycznych, klasyfikowane jako niewygodne, trudne w odbiorze, podważające normy społeczne, naruszające tradycyjne wartości, nazbyt postępowe, niezgodne z oczekiwaniami zlecniodawcy. Są także te, które dotychczas pozostawały w szufladach autorek i autorów. W publikacji wydobywamy je wszystkie na światło dzienne.

Gromadząc materiały, zwróciliśmy się z prośbą do ponad stu twórczyni i twórców, tych z uznanym dorobkiem oraz tych z młodego pokolenia. Poprosiliśmy o przesłanie projektu wraz z osobistym komentarzem dotyczącym historii nie-realizacji, jak i wypełnienia przygotowanego przez nas formularza. Pytania w nim zawarte dotyczyły szacowanych kosztów, planowanego miejsca, podmiotu, który odmówił. Nasze pytania miały odsłonić zarówno włożony w prace projektowe wysiłek twórczy, energię i czas, jak i pokazać przyczyny, dla których te propozycje dotąd się nie zmaterializowały. Część projektów trafiła do publikacji w wyniku Open Call, który ogłosiliśmy w kwietniu 2021 roku. Historie zbierałyśmy z nadzieją, że na ich podstawie można będzie postawić śmiało i uczciwą diagnozę zarówno otaczającej nas rzeczywistości, jak i podać rozwiązania korzystne dla rozwoju sztuk wizualnych.

Jesteśmy świadomi niedofinansowania sztuk wizualnych, jednak *Projekty. Niezrealizowane historie sztuki* nie należy ujmować jako zbioru pomysłów, na które zabrakło pieniędzy. Suma środków potrzebnych na materializację większości zgromadzonych prac nie przekraczałaby kosztu zakupu mieszkania w Warszawie, Wrocławiu czy Krakowie. Argumentem przemawiającym za tym są także prace o zerowym koszcie produkcji, które również nie mogły powstać. Stąd proponujemy spojrzeć na niezrealizowane projekty oraz towarzyszące im komentarze jak na dowody osobowe i rzeczowe w sprawie przeciwko niewydolnemu systemowi działającemu na szkodę wspólnego dobra.

Zdecydowana większość zebranych projektów dotyczy zagadnień społecznych. To właśnie ten element twórczości – zaangażowanie w sprawy publiczne, polityczne czy obyczajowe – jest najczęstszym powodem odrzucenia pomysłu czy cenzury. Dzieje się tak zarówno w ramach współpracy z instytucjami, jak i w wyniku konkursów, grantów czy festiwali. Zebrane w książce ujmuje, szczerze, spisane przez same artystki i samych artystów historie odsłaniają szerokie spektrum szkodliwych dla twórczości mechanizmów i zależności, ujawniają stosunki władzy i dominacji w polu sztuki, pozwalają przyjrzeć się momentom zderzenia twórczego pomysłu z otaczającą rzeczywistością, a także wyzysku artystek i artystów przez instytucje powołane do popularyzacji i tworzenia sztuk wizualnych.

Trudno wyobrazić sobie architekta, który tworząc projekt na zamówienie, nie otrzymuje zapłaty za wykonane zlecenie. Tymczasem niepłacenie artystkom i artystom za ich pracę badawczą stało się powszechnie stosowaną praktyką. Potwierdzają to zawarte w książce relacje: wśród wszystkich osób tylko dziesięć zadeklarowało, że otrzymało honorarium za wykonaną pracę dla instytucji.

Jak zatem radzą sobie artystki i artyści w instytucjonalizowanym świecie sztuki? Niektórzy starają się sprzedawać same szkice. Inni, jak Oskar Dawicki – zapominają lub grają w zapomnienie. Inni trzymają je z nadzieją na dogodniejszą okazję, dobry czas, zaproszenie, podejmując w tym samym czasie odmienne prace zarobkowe lub żyjąc z oszczędności. Jeszcze inni robią coś w zastępstwie. Norman Leto po kolejnej odmowie z PISF realizuje swoje filmy dzięki temu, że maluje i sprzedaje obrazy. Joanna Rajkowska (Minaret) czy Krzysztof Wodiczko (Światowy Instytut na rzecz Obalenia Wojen) pokazują swoje projekty, umieszczając je na okazjonalnych wystawach.

Upublicznionym projektom często towarzyszą żywe, gorące dyskusje, które niosą je w przestrzeń mediów społecznościowych i prasy.

Można by stwierdzić – co też często się słyszy ze strony krytyki – że wiedza o projekcie może zastąpić doświadczenie kontaktu z realizacją. Postaramy się jednak zmierzyć i porównać temperaturę gdybania z żywym ogniem płonącej Tęczy Julity Wójcik na Placu Zbawiciela. Tak samo usiáđźmy przed rysunkiem technicznym basenu i spróbujmy doświadczyć podobnie sielskiego i bezinteresownego spotkania sąsiedzkiego jak przy Dotleniaczu Joanny Rajkowskiej. Jest to nie tyle trudne, wymagające skupienia, ogromnych pokładów wyobraźni, co niemożliwe. Bez fizycznego kontaktu z dziełem traci się to, co w sztuce najważniejsze – całe spektrum wykraczających poza umysł twórcy i odbiorcy niespodziewanych, autonomicznych reakcji, zdarzeń

i bodźców. Jak zaznacza Rajkowska w rozmowie z Dorotą Grobelną:

Trudno mówić o projekcie i jego oddziaływaniu na sferę publiczną, jeśli go nie ma, jeśli każdy jedynie wyobraża sobie, jak taki projekt mógłby wyglądać. Kto na przykład wiedziałby, że palma „rozmywa” zupełnie znaczenie demonstracji górników, którzy w okolicy ronda de Gaulle’a nagle zaczynają brać udział w nie swoim spektaklu? Że dekonstruuje prezydencką procesję pogrzebową? Minaretu nie ma. Poznań go po prostu nie zobaczy. Wszystko inne ma wielkie znaczenie, ale nie dla życia miasta, które w swojej substancji – ewoluującej, starzejącej się, płynnej – pozostało niezmienione.

Sugerujemy potraktować spisane historie jak opowieść o wielkiej społecznej stracie, a nie jak zbiór porażek. Jest to archiwum pomysłów, w których wartość społeczną i artystyczną wierzymy. Wydajemy *Projekty. Niezrealizowane historie sztuki* z nadzieją na ich realizację. Chciałyśmy, aby była ona rodzajem katalogu gotowych do produkcji prac, po który sięgnąć będą mogły i mogli kuratorki i kuratorzy, pracujący w muzeach, instytucjach sztuki i przy kolekcjach.

Oddając książkę w użycie, musimy jeszcze wspomnieć o szczególnym momencie, w którym powstaje. Wczoraj [28 maja 2021 roku], dwa tygodnie przed publikacją tego wydania, odbyła się manifestacja przeciwko cenzurze w Cricotece, notabene instytucji, która jest naszym partnerem w produkcji i popularyzacji tej książki. Sprawa dotyczyła dwóch prac: Banery z placu Wilsona – 30.10.2020 Krzysztofa Powieży oraz performance'u kolektywu Czarne Szmaty. Obie prace miały zostać zaprezentowane w ramach Miesiąca Fotografii w Krakowie na wystawie Powaga Sytuacji. Ze względu na „polityczny wydzźwięk” nie z ekspozycji w celu przeniesienia jej w inne miejsce. Decyzja ta stała się powodem bojkotu artystek i artystów, a w konsekwencji zmusiła

organizatorów do odwołania wystawy. Są to kolejne niezrealizowane projekty. Jeden z nich umieszczamy w publikacji. W ramach tego samego festiwalu otworzyła się wystawa Jaki mamy budżet? Ady Zielińskiej, która prezentuje cykl projektów twórczyni i twórców, na które zabrakło pieniędzy. W przyszłych miesiącach tego roku planowane są kolejne dwie wystawy o niemal identycznej tematyce: Rejected Proposals w Miejskiej Galerii Arsenał w Poznaniu – kuratorowana przez Olgę Dziubak i Jolantę Nowaczyk, poświęcona odrzuconym projektom konkursowym i stypendialnym oraz wystawa o niezrealizowanych wystawach kuratorowana przez Marcina Polaka w galerii Miejskie Miejsce w Łodzi. W naszym odczuciu zaistniała sytuacja w Cricotece jak i podobieństwo wspomnianych przedsięwzięć kuratorskich wyczerpująco definiuje obraz obecnego systemu produkcji sztuki. Pozostajemy zatem w nadziei, że rozgoryczenie oraz bunt wyrażany przez artystki i artystów, a także kuratorki i kuratorów będzie początkiem zmagania o dobre praktyki, przestrzeń i atmosferę niezbędną do twórczej pracy, jak i kontynuacją walki o wolność wypowiedzi artystycznej niezależnie od rządzącej krajem władzy.

Marta Romankiv, Łukasz Surowiec

SPIS PROJEKTÓW

14	– Przemysław Kwiek
18	34/55 Szymon Kobylarz
20	Aether Jakub Woynarowski
24	Arc de Triomphe: World Institute for the Abolition of War Krzysztof Wodiczko
28	Arka Tomasz Mróz
32	Art Is Something That You Piss On Aleksandra Wasilkowska
34	Asystenci. Próby rekonstrukcji Karolina Szczypek, Paweł Sablik, Andrzej Błazewicz
36	Banery z placu Wilsona - 30.10.2020 Krzysztof Powierża
40	Barwy Marta Romankiv
42	Beyond the Pose Lidia Krawczyk
44	Boiler Robert Kuśmirowski
48	Ciepły Pomnik - Pamięci Ofiar Relacji Społecznych Łukasz Surowiec
50	Dłonie Karolina Mełnicka
52	Doktora Sztuk Pięknych Zuzanna Janin
56	Drugi dom Aleksandra Ska
58	Działka nr 252 w Tuchowie Krzysztof Maniak

64 **EMPATY dla Bydgoszczy** Monika i Hubert Wińczyk
66 **Escape Room** Sława Harasymowicz

68 **Fade** Marek Kucharski
70 **Forgetter** Joanna Rajkowska
72 **Foto-rytuał. Aparat jako narzędzie zmiany społecznej**
Aleksandra Młynarczyk-Gemza

74 **Get a Friend** Krystyna Dobrzańska
76 **Girl Looking for a Job. Close-up** Anna Płonka
78 **Gra** Dariusz Fodczuk

80 **Heavy Culture** Norbert Delman

82 **I Forgot My Best Idea** Oskar Dawicki
84 **Inne wyjście w Polskę** Honorata Martin
86 **Instytucjonalna opera mydlana** Karolina Breguła
88 **I Wanna Be Your Dog** Monika Szpener
90 **I Would Give You My Heart** Krzysztof Marchlak

94 **Jezus na bloku** Paweł Althamer

96 **Kobietą i Życie** Barbara Gryka
98 **Koncert przepołowiony** Zorka Wollny
100 **Kontener** Honorata Martin

102 **Libretto** Monika Drożyńska
106 **Linia. Doświadczenie biografii** Natalka Dovha

110 **Maszyna deprywacyjna** Zbigniew Libera
114 **Memoriał Maxwella Itoyi** Wojciech Dada, Katarzyna Górna,
Rafał Jakubowicz
116 **Miczika nie boi się aeroplanów** Anna Baumgart
120 **Miejsce** Rafał Jakubowicz
122 **Minaret** Joanna Rajkowska
126 **Miss Messiahist - Ada a sprawa Polska** Ada Karczmarczyk
128 **Monart** Katya Shatkovska
132 **Mur** Krzysztof Wodiczko
138 **Muži i ženy (Mużeny)** Roman Dziadkiewicz
140 **Najbardziej nieopłacalna biblioteka** Łukasz Trzeciński
142 **Najpiękniejsze prace artystów seksownych i męskich,**
Agata Zbylut i Jagna Domżańska

144 **Nazewnątrz** Franciszek Orłowski
150 **Neverending journey** Hanna Shumska

152 **Obecność** Elżbieta Szupicka
154 **OFSW raport z działań/ materiały do strony internetowej**
Katarzyna Górna
158 **OPEN CALL - Can You Fuck My Rainbow?** Johanna Ellen
Rikhardsdottir
160 **ORIGINS – realizacja performancu wraz ze scenografią**
w technologii rozszerzonej rzeczywistości Justyna Górowska
162 **Ornament** Przemysław Paliwoda
164 **Ostatni Bastion Antropocenu** Sara Piotrowska, Maciej Szczęśniak

166 **Piano Nobile** Dariusz Fodczuk
168 **Personal Belongings** Jarosław Kozłowski
170 **Polska Płacząca** Jaś Kapela
174 **Pomiędzy** Jarek Lustych
176 **Pomnik ofiar antropocenu** Honorata Martin, Michałem Znojek,
Antonia Dyblik
178 **Pomnik terapeutę. Portret prof. Wiktora Osiatyńskiego**
Rafał Bujnowski
180 **Praga's Ghost Signs** Andrii Dostliev
182 **Projekt Ustawy** Karolina Szczypek, Andrzej Błażewicz, Paweł Sablik
184 **Projekt W** Kamil Wnuk
186 **Przedświt** Piotr Macha
188 **Przepisanie archiwum Andrzeja Partuma** Roman Dziadkiewicz

190 **Radiowęzeł** Magdalena Adameczek, Aniela Kokosza, Anna Pichura,
Jakub Walczyk
192 **Redrum** Hubert Czerepok
194 **Re-konstrukcja z dnia 16.12.1981** Dorota Nieznalska
198 **Różowy Giewont** Jan Biberstein

200 **Space Ship Jasny Dom** Matej Vakula
202 **splndr.tv** Roman Dziadkiewicz
204 **Spotkanie** KRZYSZTOFJASTRUBCZAKŁUKASZKACZMAREK
206 **Sto milionów** Michał Frydrych
208 **ST()RE: "Duch komunizmu" (Zależność od ścieżki)**
Sergey Shabohin
210 **ST()RE: Sukkot** Sergey Shabohin
212 **Sum** Małgorzata Markiewicz
214 **Sumpfstadt (Miastobagno)** Joanna Rajkowska

- 218 **Sztuka jest stanem spotkania** Joanna Pawlik
- 220 **Ścieżka Agnieszka** Rafał Bujnowski
- 224 **Tęcza** Izabela Maciejewska
- 226 **The Chipinders** Piotr Wysocki
- 228 **Walc - warsztaty polityczno-taneczne** Sara Piotrowska,
Maciej Szczęśniak
- 230 **Warszawa moja miłość** Anna Baumgart
- 232 **Wielkie Rozdanie** Arek Pasożyt
- 234 **Wieszając diesla i inne instrukcje**, Łukasz Skąpski
- 236 **Wieśniaki polskie**, Bartosz Zaskórski
- 238 **Wizja miasta rozbitego na atomy. Refleksja nad awangardową
twórczością Aliny Ślesińskiej** Natalia Załuska
- 240 **Wręczenie Nagrody Sztuki. Podróż i film** Zuzanna Janin
- 242 **W roli kuratora** Dominik Stanisławski
- 244 **Zaduszki** Boba-group (Juli Drozdek, Vasilisa Nezabarom)
- 246 **Zakryte Odkrycia** Aleksandra Wałaszek, Samuel Stevens
- 248 **Zalało mnie** Iwona Demko
- 250 **Zebra** Piotr Bujak
- 252 **Zegar** Bogna Burska
- 254 **Zerwany film** Mariola Przyjemska
- 258 **Zjadła zabite dziecko** Barbara Gryka
- 260 **Zmęczony krajobraz** Liliana Zeic (Piskorska)
- 264 **Znikające wieże** Magdalena Lazar
- 268 **ZOOimaginarium** Łukasz Wójcicki



Planowane miejsce realizacji	–	Zasadniczo cała moja nieprzerwana (!) kariera Artystyczna (od Dyplomu w 1970 roku, pomijając okres KwieKulik 1970-1988, do dzisiaj) to w większości historia „niezrealizowanych Pomysłów”. Stąd min określam się jako „Artysta (Sztuki Wysokiej, Procesualnej) WYKLĘTY”. Te nieliczne zrealizowane, to zasadniczo wszystkie na mój koszt. Tak, inne Wystąpienia (rozpaczliwie mało) „Na żywo” jako „Appearance” (mój genre) o charakterze Performance z natury rzeczy musiały być zrealizowane (po kosztach).
Podmiot, który odmówił realizacji	–	Zamieszczam niżej parę wyjątków z mojego Wyszczególnienia Działalności, które naświetlą parę aspektów tej żenady. W ostatnich paru latach zlikwidowałem problem „Niezrealizowane” poprzez zamieszczanie ok. dwa razy na tydzień na moim Facebooku tzw. „Okładek”, czyli „Realizacji”. Zlikwidowałem (zamroziłem) jeden problem, ale powiększyłem tragicznie drugi: PIENIĄDZE! Nikt mnie za to nie płaci! Stąd podawane za te prace szokujące (utopijne) ceny. To satysfakcjonująca zemsta!
Planowany koszt	–	

===

(...) Bez numeru (między p. 275 a 276 Wyszczególnienia Działalności). Komisja Ministerstwa Kultury w składzie: – Mariusz Herman-

sdorfer, Jaromir Jedliński, Michał Kliś, Mariusz Knorowski, Wojciech Krukowski, Monika Małkowska, Agnieszka Morawińska, Maria Morzuch, Adam Myjak, Adrianna Poniecka-Piekutowska, Anda Rottenberg, Ferdynand B. Ruszczyc, Krzysztof Stanisławski, Andrzej Starmach, Aleksander Wojciechowski, Hanna Wróblewska – odrzuciła propozycję udziału Przemysława Kwieka w Biennale Weneckim 2003, bez otwierania (!) teczeki.

Cyt. ze skargi: „Minister Kultury, Pan Waldemar Dąbrowski, 00-071 W-wa, ul. K. Przedmieście 15/17. Dnia 22.01.2003 Zofia Kulik, dzięki Jej uprzejmości, na moją prośbę i na podstawie mojego ustnego (do P. sekretarki Dep. Sztuki) i pisemnego upoważnienia, odebrała z Departamentu Sztuki projekt-propozycję mojego udziału w Wenecji 2003, zgłoszony przez profesjonalistę występującego pod godłem »Appearance«. Projekt spełniał wszystkie formalne wymogi zaanonsowane w ogłoszeniu gazetowym, tzn. zawierał scenariusz wystawy sztuki współczesnej, budżet wystawy, zamkniętą kopertę z godłem z informacjami o autorze propozycji – odbiór całości w MK był poświadczony dn. 30.09.2002 przez P. A. Tuchacz, sekretarkę Ministra, co widnieje na załączonej tu kopii zgłoszenia udziału przedłożonego na ręce P. Ministra. Jednak teczka tekturowa z projektami wystawy i dokumentacją, jej »otwarcie«, było zaklejone oryginalną kartką z informacjami, którą nakleił autor propozycji – a tę właśnie kartkę zerwano dopiero teraz, przy odbiorze, w obecności Z. Kulik, w celu przeliczenia 9. załączonych rozkładówek. Wynika z tego, że Komisja nie zapoznała

się z projektem, lub projekt w ogóle nie został przekazany Komisji. Dlaczego? Również koperta z godłem była otwarta, co jest niedopuszczalne w wypadku niedopuszczenia projektu do realizacji. Jeśli projekt nie został przedłożony Komisji lub Komisja go nie rozpieczętowała (i nie zapoznała się z nim), to proszę potraktować to pismo jako formalne odwołanie i powtórzenie Konkursu...”, Warszawa styczeń 2003.

===

Punkt 278. Appearance 93; na wystawę „Wolność” E. Cieślakowej /228-częściowa kompozycja naścienna o wym. 130 x 150 cm, z „podpisem” w postaci zdjęcia – przedstawiającego Jana Piekarczyka „wolnościową” formułę ukrytego „Utworu” Przemysława Kwieka objawianego poprzez kolejne Appearances, czyli sposobu w jaki odczuwa, postrzega, wyraża i rozwiązuje paradoks artysty, to znaczy w zasadzie paradoks wolności (twórczej):

(U - Utwór): ([Wolność] = Appearance) (Wolność [Appearance]) – patrz App. 26. Zrealizowana wg zasad „Sztuki Zielonej” (termin Pr.K., patrz App. 34).

Do każdego z 4-rech boków ozdobnej ramy do obrazów o wew. wymiarach 65 x 85 cm, wzdłuż, przymocowana jest zielonkawa Statua Wolności z podźniętym gardłem (kopie ze „szmate-mâché”, oryginały Statui patrz App. II). Statuy przymocowane są do ramy kolorowymi sznurkami-ściągaczami parami, do przeciwnych boków. Na linii górnego ściągacza mocującego pionową parę statui napis z jasno zielonych liter: „Rzeź niewiniątek”. W ramie, pod prze-

żroczystym celofanem, kompozycja z 9-ciu rozkładówek będących częścią zgłoszenia udziału Pr.K. na Biennale w Wenecji 2003: kilkadziesiąt zdjęć dokumentującymi Dzieła i Działania Pr.K., akwarele-projekty możliwych ekspozycji i wystąpień „na żywo” – odrzucone przez Komisję Min. Kultury bez rozpatrywania (!!!). Na celofanie napis z półprzeźroczystych brązowo-niebiesko-zielonych liter celofanowych: „Gawno w Ministerstwie Kultury i jego Komisjach”. Do podstaw każdej Statuy przywiązane są „ściągaczami” „pęki” pism urzędowych, kartki A4 w „Oprawie Kwieka”, które, wbrew prawom ciążenia „zwisają” do góry, na boki i w dół, przypominając swastykę; Teatr Akademia, Warszawa 06-12.05.2003. (Katalog; u mnie na „Stronie”).

===

Punkt 439. Appearance 187 a) b); /a) Pomysły 1987-2012. Wystawa 14.12.2012-06.01.2013: Wystawione zostały 104 tzw. Karty, na których autor zapisywał pomysły. Wszystkich Kart jest 584 (na dzień 14.11.2012). Pierwsza Karta nosi datę 02.09.1987 r. („Appearance – nadać taką formę naszym wystąpieniom, zamiast Performance”). Pomysły zaczęły być numerowane (nie wszystkie) od Karty 185. z datą 21.02.1996. Ostatni, 510. Pomysł, jest na Karcie z datą 11.10.2012 („Falom uderzanie o brzeg surowo wzbronione”). Część z kilkuset Pomysłów została wykonana (powinny być wszystkie!), WIĘKSZOŚĆ czeka na Realizację (!!!).

Z okazji wystawy wydana została publikacja w formie papierowej i elektronicznej, z tekstami Pauliny Kempisty

(kuratora), dr Małgorzaty Stępnik i dr Tomasza Załuskiego, z cz.b. zdjęciami i z reprodukcjami wszystkich (!) „Kart”, w językach: polskim, angielskim, niemieckim i francuskim. Publikacja dostępna na mojej stronie WWW: <http://prkwiek.pl>).

b) Pokaz filmów, piątek 04.01.2013, godz. 19.00: 1. Appearance 6 „Rozmowa z Bratem” – rozmowa z Pawłem Kwiekiem do kamery Krymarysa; plener SASI (Stowarzyszenia Artystów Sztuk Innych) w Teofilowie, 09.1990, film Pawła Kwieka, ok. 30 min. 2. App. 74 „Awangarda bzami handluje w Łomiankach” – akcja w przestrzeni publicznej Piotrkowa: przeniesienie z Łomiankowskiego bazaru realnej sceny sprzedawania obrazów, 10-11.05.2000; podczas „II Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Akcji »Interakcje 2000«”, Piotrków Trybunalski 08-12.05.2000, ok. 10 min., kamera i montaż Ryszard Piegza. 3. App. bez numeru (między App. bez numeru a App. 126) „Działanie na truskawkach I” – do kamery, filmowany przez Zofię Kulik udział w procesji Bożego Ciała, która co roku przechodzi koło domu i Działanie ze „Sznurem truskawkowym” oraz powtórka: „Działanie na truskawkach II” i Działanie ze „Sznurem czereśniowym”; Dąbrowa 15.06.2006 i 18.06.2006, ok. 40 min., kamera Zofia Kulik i Przemysław Kwiek. 4. App. 127 „Podlewianie kijów” – podlewanie 5-ciu glinianych kijów, gdy inne 3 osoby jednocześnie podlewają nogi autora; ustawienie i sprzątnięcie kijów pod ochroną „parasolarza”: na parasol, który ochrania autora, „rainman” przyska „deszczem” używając małego mopa przypominającego do złudzenia kropidło; podczas „Rencontre internationale

d'art performance” zorganizowanego przez Centrum Sztuki Aktualnej LE LIEU, 21.09 – 01.10.2006; Galerie Rouje, Quebec 23.09.2006, ok. 20 min., kamera Przemysław Kwiek i LE LIEU; Galeria Labirynt, Lublin 2012-2013. (...).

Przemysław Kwiek 10.05.2021 15:43

Lotny Dom Wydawniczy

Lotny Dom Wydawniczy powstał z myślą współtworzenia przez środowisko sztuki Kolekcji Idei, a jego podstawę formacyjną stanowi uspołecznienie środka produkcji (maszyny drukarskiej wraz z zapleczem). Emancypacyjna wobec zinstytucjonalizowanych systemów dystrybucji treści formuła zakłada kolektywne włączenie w proces wszystkich zaangażowanych autorek/autorów jako równoprawnych uczestników wymiany ekonomicznej opartej na dystrybucji wiedzy. Lotny Dom Wydawniczy tworzy Kolekcję Idei, wypadkową zróżnicowanych głosów – humanistyki, ale i nauk ścisłych, wszystkiego, co na przecięciu i dookoła. Dzięki wyzwoleniu spod dyktatu logiki neoliberalnej ekonomii stwarza warunki dla upublicznienia pozycji, które nie znalazły dotąd instytucjonalnego zainteresowania jako nieopłacalne. Z założenia stanowi zbiór żywy, zakłada możliwość ciągłej negocjacji konstytuujących go znaczeń i elementów. W miejsce gotowego zestawu uznanych tytułów o zwaloryzowanym statusie, postulatów generowanych z jednej wyłącznie perspektywy, staje współkuratorowany wielogłos, w którym zasady koegzystencji dzieł reglamentują wyłącznie jego uczestnicy/uczestniczki.

Kolekcja Idei jest (żywym) zbiorem treści. Powstałe obiekty (książki) mają przede wszystkim zapewnić dalsze życie zawartym w nich postulatом. Miejsce dotychczasowych wyestetyzowanych fetyszy sztuki zajmuje proces, w tym relacje, na których opiera się współuczestnictwo. Finalny (a jednocześnie wciąż otwarty) wielogłos przyjmie formę zbiorowego dzieła sztuki, którego dalsze warunki funkcjonowania i widzialności będą stanowić przedmiot otwartej negocjacji wszystkich zaangażowanych.

Lotny Dom Wydawniczy działa wyłącznie na materiałach pozyskanych nieodpłatnie, w tym również odpadach z wielkich produkcji, resztkach z pańskiego stołu czy na zasadzie ekonomii wymiany, wyzyskując to, co dane w danym momencie. Do procesu druku wykorzystywane jest najprostsze, a jednocześnie najbardziej mobilne z dostępnych na rynku pełnoprawnych urządzeń drukarskich.

Docelowy zbiór tytułów zostanie powielony i przekazany do muzeów, galerii, centrów sztuki współczesnej, miejsc środowiskowych, squatów, fabryk, bibliotek na prawach ogólnodostępnego dzieła sztuki, by służyć kolejnym zainteresowanym. W wypadku *Projektów. Niezrealizowanych historii sztuki* całkowity dochód ze sprzedaży będzie przekazany artystkom i artystom w ramach symbolicznej rekompensaty za niewypłacone honoraria, na które zasługuje praca projektowa.

Łukasz Trzcinski